

WHAT IS INTERNATIONAL HUMANITARIAN LAW?

International humanitarian law (IHL) is a set of rules that seeks, for humanitarian reasons, to limit the effects of armed conflict. It protects persons who are not, or are no longer, directly or actively participating in hostilities, and imposes limits on the means and methods of warfare. IHL is also known as “the law of war” or “the law of armed conflict”.

IHL is part of public international law, which is made up primarily of treaties, customary international law and general principles of law (see Article 38 of the Statute of the International Court of Justice).

A distinction must be made between IHL, which regulates the conduct of parties engaged in an armed conflict (*jus in bello*), and public international law, as set out in the Charter of the United Nations, which regulates whether a state may lawfully resort to armed force against another state (*jus ad bellum*). The Charter prohibits such use of force with two exceptions: cases of self-defence against an armed attack, and when the use of armed force is authorized by the United Nations Security Council. IHL does not stipulate whether the commencement of an armed conflict was legitimate or not, but rather seeks to regulate the behaviour of parties once it has started.

WHAT ARE THE ORIGINS OF IHL?

Warfare has always been subject to certain principles and customs. Therefore, it may be said that IHL has its roots in the rules of ancient civilizations and religions.

The rules of IHL strike a careful balance between humanitarian concerns and the military requirements of States and non-State parties to armed conflict.

The codification of IHL began in the nineteenth century, notably through the adoption of the 1864 Geneva Convention for the Amelioration of the Condition of the Wounded in Armies in the Field and the 1868 Declaration of Saint Petersburg, which prohibited the use of certain projectiles in wartime. Since then, states have laid down a series of practical rules in order to keep pace with evolving means and methods of warfare and the related humanitarian consequences. The rules of IHL strike a careful balance between humanitarian concerns and the military requirements

of states and non-state parties to armed conflict. They address a broad range of issues, including: protection for wounded, sick and shipwrecked members of armed forces; treatment of prisoners of war and other persons detained in connection with an armed conflict; protection for the civilian population and civilian objects; and restrictions on the use of certain weapons and methods of warfare (see next section).

“International humanitarian law is a set of rules that seeks, for humanitarian reasons, to limit the effects of armed conflict.”

WHAT ARE THE TREATY-BASED SOURCES OF IHL?¹

The **four Geneva Conventions of 1949** (GC I, II, III and IV), which have been universally acceded to or ratified, constitute the core treaties of IHL. The Conventions have been supplemented by **Additional Protocols I and II of 1977** (AP I and AP II), relating to the protection of victims of international and non-international armed conflicts respectively; and by **Additional Protocol III of 2005** (AP III), relating to an additional distinctive emblem (the red crystal).

Other international treaties prohibit the use of certain means and methods of warfare and protect certain categories of persons and objects from the effects of hostilities. These treaties include:

- the 1925 Protocol for the Prohibition of the Use of Asphyxiating, Poisonous or Other Gases, and of Bacteriological Methods of Warfare
- the 1954 Convention for the Protection of Cultural Property in the Event of Armed Conflict and its two Protocols of 1954 and 1999
- the 1972 Convention on the Prohibition of the Development, Production and Stockpiling of Bacteriological (Biological) and Toxin Weapons and on their Destruction²
- the 1976 Convention on the Prohibition of Military or any Other Hostile Use of Environmental Modification Techniques³

---

¹ For more information, refer to the ICRC's databases on IHL, available at: <https://www.icrc.org/en/icrc-databases-international-humanitarian-law>.

² For more information, refer to the Advisory Services' 1972 Convention on the Prohibition of Biological Weapons factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/1972-convention-prohibition-bacteriological-weapons-and-their-destruction-factsheet>

³ For more information, refer to the Advisory Services' 1976 Convention on the Prohibition of Military or Any Hostile Use of Environmental Modification Techniques factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/1976-convention-prohibition-military-or-any-hostile-use-environmental-modification>

- the 1980 Convention on Prohibitions or Restrictions on the Use of Certain Conventional Weapons Which May Be Deemed to Be Excessively Injurious or to Have Indiscriminate Effects (CCW) and its five Protocols of 1980 (I, II and III), 1995 (IV), and 2003 (V)⁴
- the 1993 Convention on the Prohibition of the Development, Production, Stockpiling and Use of Chemical Weapons and on their Destruction⁵
- the 1997 Convention on the Prohibition of the Use, Stockpiling, Production and Transfer of Anti-Personnel Mines and on their Destruction (APMBC)⁶
- the 2000 Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflict
- the 2006 International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance
- the 2008 Convention on Cluster Munitions (CCM).⁷

Customary law as a source of IHL

Alongside treaties, customary law remains an important source of IHL. It can fill gaps if treaty IHL is not applicable (e.g. owing to a lack of ratification or if the criteria for the applicability of treaties are not fulfilled), or where treaty law is less developed, as is the case for non-international armed conflicts.

Customary IHL is formed by “a general practice accepted as law”. In principle, customary IHL binds all states and, in non-international armed conflicts, non-state parties to the conflict.

In 2005, based on a mandate by the 26th International Conference of the Red Cross and Red Crescent, the ICRC published a study on customary IHL. One important finding of the study was that there is more customary IHL governing non-international armed conflicts than is laid down in IHL treaties.⁸ The rules applicable to non-international armed conflict have a more limited scope than those governing international armed conflict.

The four Geneva Conventions of 1949 (GC I, II, III and IV), which have been universally ratified, constitute the core treaties of IHL. The Conventions have been supplemented by Additional Protocols I and II of 1977... and by Additional Protocol III of 2005...

WHEN DOES IHL APPLY?

IHL governs armed conflict. Apart from a few obligations that require implementation in peacetime (e.g. adoption of implementing legislation, dissemination of IHL), it does not apply outside armed conflict.

IHL applies once the conditions for an armed conflict or occupation are factually met on the ground. It applies equally to all sides, regardless of who started the fighting and regardless of motives (jus ad bellum – see discussion above).

IHL distinguishes between international and non-international armed conflict.

⁴ For more information, refer to the Advisory Services’ 1980 Convention on Certain Conventional Weapons factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/1980-convention-certain-conventional-weapons>

⁵ For more information, refer to the Advisory Services’ 1993 Chemical Weapons Convention factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/1993-chemical-weapons-convention>

⁶ For more information, refer to the Advisory Services’ 1997 Anti-Personnel Mine Ban Convention factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/1997-convention-prohibition-anti-personnel-mines-and-their-destruction>

⁷ For more information, refer to the Advisory Services’ 2008 Convention on Cluster Munitions factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/2008-convention-cluster-munitions>

⁸ For more information, refer to the ICRC’s Customary IHL Database, available at: <https://ihl-databases.icrc.org/customary-ihl/>

International armed conflicts are those in which one or more states resort to the use of armed force against one or more other states. Situations of occupation are also covered by the law of international armed conflict, even if they meet with no armed resistance.

International armed conflicts are governed by the four Geneva Conventions; AP I, if applicable; other applicable treaties, such as those which regulate the use of weapons; and customary IHL.

Under AP I, conflicts in which peoples are fighting against colonial domination and alien occupation and against racist regimes in the exercise of their right of self-determination (colloquially known as “wars of national liberation”) are also addressed as international armed conflicts.

Non-international armed conflicts involve either governmental armed forces fighting one or more non-state armed groups, or such groups fighting each other.

Not every armed confrontation involving non-state armed groups amounts to a non-international armed conflict. To be governed by IHL, it must reach a certain level of intensity and the non-state parties involved must show a certain level of organization. AP II specifically explains in this respect that it “shall not apply to situations of internal disturbances and tensions, such as riots, isolated and sporadic acts of violence and other acts of a similar nature”.

Non-international armed conflicts are governed by Article 3 common to the four Geneva Conventions; AP II, if applicable;⁹ other applicable treaties, such as those which regulate the use of weapons; and customary IHL.

The distinction between international and non-international armed conflict is not always immediately obvious. Situations can arise where both types of armed conflict are present. A case-by-case approach, which considers the state or non-state character of the opposing parties, is therefore required to determine which normative framework is applicable in each conflictual relationship. Where both are present, the ICRC classifies such situations as an “armed conflict with a double classification”. In this situation, both the law of international armed conflict and the law of non-international armed conflict apply in parallel in accordance with the fragmented approach advocated by the ICRC.

WHAT DOES IHL COVER?

1. *The protection of those who are not, or are no longer, directly taking part in hostilities.*

The Geneva Conventions regulate the protection and treatment of four categories of persons who are not, or are no longer, directly participating in hostilities, during an **international armed conflict**:

- the wounded and sick in armed forces in the field (GC I)
- wounded, sick and shipwrecked members of the armed forces at sea (GC II)
- prisoners of war (GC III)
- civilians (GC IV)

Most of GC IV applies to civilians who find themselves in the hands of a party to the conflict or an occupying power of which they are not nationals. Civilians who satisfy this criterion are known as “protected persons”. This may include stateless persons, internally displaced persons, refugees and journalists. In addition, GC IV contains a number of general protections for the whole population of the countries in conflict, even if they are not “protected persons” in the sense of GC IV.

---

⁹ AP II applies to non-international armed conflicts that fulfil the following specific criteria: “take place in the territory of a High Contracting party between its armed forces and dissident armed forces or other organized armed groups which, under responsible command, exercise such control over a part of its territory as to enable them to carry out sustained and concerted military operations and to implement this Protocol.”

In **non-international armed conflict**, protection similar to that provided in international armed conflict applies to persons who are not, or are no longer, directly taking part in hostilities.

Persons protected by IHL are entitled to respect for their lives, their dignity, and their physical and mental integrity. They are also afforded various legal guarantees. They must be treated humanely in all circumstances, with no adverse distinction founded on race, colour, religion, faith, sex, birth, wealth, or any other similar criteria.

It is, for example, forbidden to murder them, or to subject them to torture. The wounded and the sick must be collected and cared for. In order to ensure the performance of these medical activities, medical personnel, units and transports must be respected and protected. Access to humanitarian assistance for the civilian population affected by the conflict must be allowed and facilitated, subject to the consent of the parties concerned and their right of control. Under IHL, humanitarian personnel and objects must be respected and protected.

The prohibition of “non-adverse” distinction also means that differentiated and/or prioritized measures because of specific needs, capacities and risks of certain groups of people, including children, women or persons with disabilities, are not only allowed but are even required. This means they must be afforded specific respect and protection.

In addition, in international armed conflict, detailed rules govern the conditions of detention for prisoners of war and the treatment of civilians under the authority of an enemy power. These rules cover such matters as the provision of food, shelter and medical care, judicial and procedural guarantees, and the exchange of messages with families.

In international armed conflicts, reprisals against persons protected by the Geneva Conventions, including the wounded, sick and shipwrecked, medical and religious personnel, captured combatants and civilians in occupied territory, are also explicitly prohibited.

Persons protected by IHL are entitled to respect for their lives, their dignity, and their physical and mental integrity.

IHL defines a number of clearly recognizable “distinctive emblems”. These emblems are the red cross, the red crescent, the red lion and sun (which is no longer used), and the red crystal (for states that have ratified AP III). The distinctive emblems can be used, in times of armed conflict, to identify protected persons, places and objects (including, primarily, armed forces’ medical personnel, units and transports (protective use), as well as other medical and religious services). They may also be used, either during armed conflict or in peacetime, for the purpose of identifying persons or objects linked to the International Red Cross and Red Crescent Movement (indicative use).¹⁰

2. Restrictions on the means of warfare – in particular weapons – and the methods of warfare, such as military tactics.

The right of parties to a conflict to choose means or methods of warfare is not unlimited (AP I, Article 35(1)). Restrictions apply to the type of weapons used, the way they are used and the general conduct of all those engaged in the armed conflict. In addition, IHL prohibits the use of means and methods of warfare that are of a nature to cause superfluous injury or unnecessary suffering. IHL regulates the conduct of hostilities on the basis of three core principles: distinction, proportionality and precaution.

The principle of **distinction** requires that the parties to an armed conflict distinguish at all times between civilians and civilian objects on the one hand, and combatants and military objectives on the other, and that attacks may only be directed against combatants and military objectives. The purpose of this is to protect individual civilians, civilian property and the civilian population as a whole. Direct attacks against civilians or civilian objects and indiscriminate attacks – that is, attacks that strike military objectives and civilians or civilian objects without distinction – are prohibited.

---

¹⁰ For more information, refer to the Advisory Services’ The Protection of the Red Cross, Red Crescent and Red Crystal Emblems factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/protection-red-cross-red-crescent-and-red-crystal-emblems-factsheet>

The principle of **proportionality**, a corollary to the principle of distinction, dictates that, when attacking a military objective, incidental loss of civilian life, injury to civilians, damage to civilian objects, or a combination thereof, must not be excessive in relation to the concrete and direct military advantage anticipated. This principle requires parties to anticipate incidental harm that might be caused directly by an attack and the indirect (i.e. reverberating) effects, provided that they are reasonably foreseeable.

The principle of **precaution** requires parties to an armed conflict to take constant care to spare the civilian population, civilians and civilian objects in the conduct of all military operations. These include troop movements and manoeuvres preparatory to combat, such as for ground operations in urban areas. The principle also requires parties to a conflict to take a range of precautions in attack (“active precautions”) and a range of precautions against the effects of attacks to protect civilians and civilian objects (“passive precautions”).

With respect to precautions in attack, all feasible precautions must be taken to avoid or at least minimize incidental civilian harm. Among others, this includes measures to verify that targets are military objectives and to give the civilian population an effective warning before the attack. It can also entail restrictions on the timing and location of an attack, as well as the weapons or tactics employed. At the same time, parties to an armed conflict must, to the maximum extent feasible, take necessary precautions to protect the civilian population and civilian objects under their control against the effects of attacks. For example, it requires parties to avoid locating military objectives within or near densely populated areas. It might also include temporarily evacuating civilians from, or at least allowing them to leave, a besieged area where hostilities are taking place. Feasible precautions are those that are possible in practice, considering all of the circumstances at the time, including humanitarian and military considerations.

Starvation of civilians and perfidy¹¹ are some of the **methods** of warfare specifically prohibited under IHL. It is forbidden to order that there be no survivors in battle (i.e. to order that “no quarter shall be given”). Specific rules also apply to demilitarized zones and non-defended areas.

The use of means and methods of warfare that are intended, or may be expected, to cause widespread, long-term and severe damage to the natural environment are also prohibited.

The rules on the conduct of hostilities also grant specific protection to certain objects, including cultural property and places of worship (such as historic monuments), objects indispensable to the survival of the civilian population (including agricultural areas for the production of foodstuffs, crops or drinking water installations), and works and installations containing dangerous forces (namely dams, dykes and nuclear electrical generating stations). Such works and installations, as well as cultural property and civil defence personnel and facilities, can be identified by specific symbols.

HOW IS IHL IMPLEMENTED?

The implementation of IHL is primarily the responsibility of states. They must respect and ensure respect for these rules in all circumstances (Article 1 common to the four Geneva Conventions).

States must adopt legislation and regulations aimed at ensuring full compliance with IHL. They must, for example, enact laws to provide effective penal sanctions for the most serious violations of the Geneva Conventions – the so-called “grave breaches” – violations that amount to war crimes. States must also adopt laws protecting the red cross, red crescent, red crystal and other symbols.

IHL treaties must be disseminated, for example, through the use of educational programmes for the armed forces and the general public. Other domestic implementation measures must also be taken, such as: the recruitment and training of qualified and specialized personnel and the production of identity cards and other documents for protected persons.

---

¹¹ AP I, Article 37(1), defines perfidy as “[a]cts inviting the confidence of an adversary to lead him to believe that he is entitled to, or is obliged to accord, protection under the rules of international law applicable in armed conflict, with intent to betray that confidence”.

IHL treaties also provide for certain mechanisms designed to support compliance. In particular, these include: the protecting powers system; the possibility to resort to an enquiry procedure; and the International Humanitarian Fact-Finding Commission, a mechanism specifically envisaged in Article 90 of AP I. States party to AP I also undertake to cooperate with the United Nations to deal with serious violations of AP I and the Geneva Conventions. Some weapons treaties, including the Anti-Personnel Mine Ban Convention (APMBC), the Arms Trade Treaty (ATT) and the Convention on Cluster Munitions (CCM), provide for reporting mechanisms aimed at monitoring states parties' compliance with the obligations deriving from these treaties.

In addition, the 1998 Statute of the International Criminal Court (ICC) established the Court's jurisdiction to prosecute the most serious crimes of international concern, including war crimes (Article 8). By virtue of the principle of complementarity, its jurisdiction is intended to come into play only when a state is genuinely unable or unwilling to prosecute alleged war criminals over which that state has jurisdiction.

The United Nations Security Council has also established two international tribunals to prosecute crimes committed during the armed conflicts in the former Yugoslavia and in Rwanda, including serious violations of IHL. Mixed courts, comprising both domestic and international elements, have also been put in place to address alleged crimes committed during certain armed conflicts, e.g. the conflicts in Cambodia, Lebanon, Sierra Leone and Timor-Leste.¹²

Additional information on domestic implementation of IHL measures adopted by states is available on the ICRC's National Implementation Database.¹³

WHAT IS THE DIFFERENCE BETWEEN IHL AND HUMAN RIGHTS LAW?

There are similarities between some of the rules of IHL and human rights law. Both bodies of law strive to protect the lives, health and dignity of individuals. However, these two branches of public international law have developed separately, have different scopes of application and are contained in different treaties. In particular, human rights law – unlike IHL – applies during both armed conflict and peacetime, although some of its provisions can be derogated from during an armed conflict.¹⁴

“Implementation of IHL is primarily the responsibility of States. They must respect and ensure respect for these rules in all circumstances (Article 1 common to the four Geneva Conventions).”

WHERE CAN MORE INFORMATION ON IHL BE FOUND?

The ICRC's Advisory Service on IHL, which offers legal and technical support to states for the implementation of IHL, has developed a set of factsheets on various important IHL issues. They are available online at: <https://www.icrc.org/en/war-and-law/ihl-domestic-law/documentation>

---

¹² For more information, refer to the Advisory Service's Penal Repression: Punishing War Crimes factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/penal-repression-punishing-war-crimes>

¹³ Available at: <http://www.icrc.org/ihl-nat>

¹⁴ For more information, refer to the Advisory Service's International Humanitarian Law and International Human Rights Law: Similarities and Differences factsheet, available at: <https://www.icrc.org/en/document/international-humanitarian-law-and-international-human-rights-law-similarities-and>

MISSION

The International Committee of the Red Cross (ICRC) is an impartial, neutral and independent organization whose exclusively humanitarian mission is to protect the lives and dignity of victims of armed conflict and other situations of violence and to provide them with assistance. The ICRC also endeavours to prevent suffering by promoting and strengthening humanitarian law and universal humanitarian principles. Established in 1863, the ICRC is at the origin of the Geneva Conventions and the International Red Cross and Red Crescent Movement. It directs and coordinates the international activities conducted by the Movement in armed conflicts and other situations of violence.

 facebook.com/icrc
 twitter.com/icrc
 instagram.com/icrc

ICRC

International Committee of the Red Cross
19, avenue de la Paix
1202 Geneva, Switzerland
T +41 22 734 60 01
shop.icrc.org
© ICRC, April 2021

APAKAH ITU UNDANG-UNDANG KEMANUSIAAN ANTARABANGSA?

Undang-undang kemanusiaan antarabangsa (*International humanitarian law* atau UUKA) ialah satu set peraturan yang bertujuan untuk menghadkan kesan konflik bersenjata atas dasar kemanusiaan. UUKA melindungi orang yang tidak, atau tidak lagi terlibat, secara langsung atau secara aktif dalam pertempuran, dan mengenakan had ke atas cara dan kaedah peperangan. UUKA juga dikenali sebagai “undang-undang perang” atau “undang-undang konflik bersenjata”.

UUKA adalah sebahagian daripada undang-undang antarabangsa awam, yang terutamanya terdiri daripada triti-triti, undang-undang adat antarabangsa dan prinsip undang-undang am (lihat Perkara 38 Statut Mahkamah Keadilan Antarabangsa).

Perbezaan mesti dibuat antara UUKA, yang mengawal selia perlakuan pihak yang terlibat dalam konflik bersenjata (*jus in bello*), dengan undang-undang antarabangsa awam, sebagaimana yang dinyatakan dalam Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu yang mengawal selia sama ada sesebuah negara boleh mengambil jalan keluar secara sah dengan menggunakan kekuatan senjata bagi menentang negara yang lain (*jus ad bellum*). Piagam tersebut melarang penggunaan kekerasan sedemikian dengan dua pengecualian: kes-kes mempertahankan diri terhadap serangan bersenjata, dan apabila penggunaan kekuatan senjata dibenarkan oleh Majlis Keselamatan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. UUKA tidak menetapkan sama ada permulaan konflik bersenjata adalah sah atau tidak, sebaliknya cuba untuk mengawal selia perlakuan semua pihak apabila tercetusnya konflik.

APAKAH ASAL USUL UUKA?

Peperangan sentiasa tertakluk kepada prinsip-prinsip dan adat-adat tertentu. Oleh itu, UUKA boleh dikatakan mempunyai akar umbi dalam peraturan-peraturan tamadun-tamadun purba dan agama-agama.

Peraturan UUKA memberikan keseimbangan yang teliti antara kebimbangan kemanusiaan dengan kehendak ketenteraan Negara-Negara Ahli dan bukan Negara Ahli terhadap konflik bersenjata.

ketenteraan negara-negara pihak dan negara-negara bukan pihak dalam konflik bersenjata. Ia menangani pelbagai isu termasuk: perlindungan kepada anggota tentera yang cedera, sakit dan ditimpa nahas kapal; layanan terhadap tawanan perang dan orang lain yang ditahan berkaitan dengan konflik bersenjata; perlindungan orang awam dan harta benda awam; dan sekatan ke atas penggunaan senjata dan kaedah-kaedah peperangan tertentu (lihat bahagian seterusnya).

Pengkanunan UUKA bermula pada abad kesembilan belas, terutamanya melalui penerimapaikaaian Konvensyen-Konvensyen Geneva tentang Pemulihan Keadaan Orang yang Tercedera dalam Tentera di Medan Peperangan 1864 dan Perisytiharan Saint Petersburg 1868, yang melarang penggunaan senjata pelancar tertentu semasa perang. Sejak itu, negara-negara telah menetapkan peraturan-peraturan praktikal supaya ia seiring dengan perkembangan cara-cara dan kaedah-kaedah peperangan serta kesan-kesan kemanusiaannya. Peraturan-peraturan UUKA memberikan keseimbangan yang teliti antara isu-isu kemanusiaan dengan kehendak-kehendak

“Undang-undang kemanusiaan antarabangsa adalah satu set peraturan yang bertujuan untuk menghadkan kesan konflik bersenjata atas dasar kemanusiaan.”

APAKAH SUMBER-SUMBER BERASASKAN TRITI BAGI UUKA?¹

Empat Konvensyen Geneva 1949 (GC I, II, III dan IV), yang telah dipersetujui atau diratifikasi sejagat, merupakan triti-triti teras UUKA. Konvensyen-konvensyen tersebut disokong pula dengan **Protokol-Protokol Tambahan I dan II 1977** (AP I dan AP II), masing-masing berkaitan dengan perlindungan mangsa konflik bersenjata antarabangsa dan bukan antarabangsa serta **Protokol Tambahan III 2005** (AP III) yang berkaitan dengan suatu lambang tambahan yang tersendiri (kristal merah).

Triti-triti antarabangsa lain yang melarang penggunaan cara-cara dan kaedah-kaedah peperangan tertentu serta melindungi kategori orang dan objek tertentu daripada kesan-kesan pertempuran. Triti-triti ini termasuk:

- Protokol bagi Larangan Penggunaan Gas yang Menyesak Nafas, Beracun atau Lain-lain, dan Kaedah Bakteriologi Peperangan 1925
- Konvensyen bagi Perlindungan Harta Budaya dalam keadaan Konflik Bersenjata 1954 dan dua Protokolnya pada 1954 dan 1999
- Konvensyen tentang Larangan Pembangunan, Pengeluaran dan Penyimpanan Senjata Bakteriologi (Biologi) dan Toksin serta Pemusnahannya 1972²
- Konvensyen tentang Larangan Penggunaan Teknik-Teknik Pengubahsuaian Alam Sekitar bagi tujuan ketenteraan atau penggunaan pertempuran yang lain 1976³

¹ Untuk maklumat lanjut, rujuk pangkalan data ICRC tentang UUKA, yang boleh didapati di:

<https://www.icrc.org/en/icrc-databases-international-humanitarian-law>.

² Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Konvensyen 1972 Khidmat Nasihat tentang Larangan Senjata Biologi, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/1972-convention-prohibition-bacteriological-weapons-and-their-destruction-factsheet>

³ Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Konvensyen 1976 Khidmat Nasihat tentang Larangan Penggunaan Teknik Pengubahsuaian Alam Sekitar, bagi tujuan ketenteraan atau penggunaan pertempuran yang lain yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/1976-convention-prohibition-military-or-any-hostile-use-environmental-modification>

- Konvensyen tentang Larangan atau Sekatan ke atas Penggunaan Senjata Konvensional Tertentu yang Boleh Disifatkan sebagai Memudaratkan Secara Berlebihan atau Mempunyai Kesan Sembarangan (CCW) 1980 dan lima Protokol 1980 (I, II dan III), 1995 (IV), dan 2003 (V)⁴
- Konvensyen tentang Larangan Pembangunan, Pengeluaran, Penyimpanan dan Penggunaan Senjata Kimia serta Pemusnahannya 1993⁵
- Konvensyen tentang Larangan Penggunaan, Penyimpanan, Pengeluaran dan Pemindahan Periuk Api Pembina Anggota serta Pemusnahannya (*Anti-Personnel Mines and on their Destruction* atau APMBC) 1997⁶
- Protokol Pilihan kepada Konvensyen tentang Hak Kanak-Kanak berkenaan dengan pelibatan kanak-kanak dalam konflik bersenjata 2000
- Konvensyen Antarabangsa bagi Perlindungan Semua Orang daripada Penghilangan Secara Paksa 2006
- Konvensyen tentang Munisi Kluster (*Convention on Cluster Munitions* atau CCM) 2008⁷

Undang-undang adat antarabangsa sebagai sumber UUKA

Di samping triti, undang-undang adat antarabangsa tetap menjadi sumber UUKA yang penting. Ia boleh mengisi kelompangan jika triti-triti UUKA tidak terpakai (contohnya, disebabkan kekurangan ratifikasi atau jika kriteria untuk penggunapakaian triti tidak dipenuhi), atau jika undang-undang triti kurang berkembang, seperti halnya dalam konflik bersenjata bukan antarabangsa.

UUKA adat dibentuk oleh “amalan umum yang diterima sebagai undang-undang”. Pada dasarnya, UUKA adat mengikat semua negara dan, dalam konflik bersenjata bukan antarabangsa, mengikat pihak-pihak bukan negara dalam konflik.

Pada tahun 2005, berdasarkan mandat yang diberikan melalui Persidangan Antarabangsa Palang Merah dan Bulan Sabit Merah ke-26, Jawatankuasa Antarabangsa Palang Merah (*International Committee of the Red Cross* atau ICRC) menerbitkan kajian tentang UUKA adat. Satu dapatan penting daripada kajian ini menunjukkan bahawa terdapat lebih banyak UUKA adat yang mengawal selia konflik bersenjata bukan antarabangsa daripada yang ditetapkan dalam triti-triti UUKA.⁸ Peraturan yang terpakai bagi konflik bersenjata bukan antarabangsa mempunyai skop yang lebih terhad berbanding dengan peraturan yang mengawal selia konflik bersenjata antarabangsa.

“Empat Konvensyen Geneva 1949 (GC I, II, III dan IV), yang telah diratifikasi sejagat, merupakan triti-triti teras UUKA. Konvensyen-Konvensyen ini telah disokong dengan **Protokol-Protokol Tambahan I dan II 1977... dan Protokol Tambahan III 2005...**”

BILAKAH UUKA TERPAKAI?

UUKA mengawal selia konflik bersenjata. Selain beberapa obligasi yang memperuntukkan pelaksanaan semasa aman (contohnya, menerimapakai undang-undang pelaksanaan, penyebaran UUKA), UUKA tidak terpakai di luar konflik bersenjata.

UUKA terpakai sebaik sahaja syarat-syarat bagi konflik bersenjata atau pendudukan dipenuhi secara fakta di lapangan. Ia terpakai secara sama rata kepada semua pihak, tanpa mengira siapa yang memulakan pertempuran dan tanpa mengira motif (*jus ad bellum* – lihat perbincangan di atas).

UUKA membezakan antara konflik bersenjata antarabangsa dengan bukan antarabangsa.

4 Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Khidmat Nasihat Konvensyen Senjata Kimia 1993, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/1993-chemical-weapons-convention>

5 Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Khidmat Nasihat Konvensyen Pengharaman Periuk Api Pembina Anggota 1997, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/1997-convention-prohibition-anti-personnel-mines-andtheir-destruction>

6 Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Khidmat Nasihat Konvensyen tentang Munisi Kluster 2008, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/2008-convention-cluster-munitions>

7 Untuk maklumat lanjut, rujuk Pangkalan Data UUKA Adat ICRC, yang boleh didapati di: <https://ihl-databases.icrc.org/customary-ihl/>

8 Untuk maklumat lanjut, rujuk Pangkalan Data UUKA Adat ICRC, yang boleh didapati di: <https://ihl-databases.icrc.org/customary-ihl/>

Konflik bersenjata antarabangsa merupakan konflik yang berlaku apabila satu negara atau lebih – menggunakan kekuatan bersenjata terhadap satu atau lebih negara yang lain. Situasi pendudukan juga dilindungi oleh undang-undang konflik bersenjata antarabangsa, walaupun tiada penentangan bersenjata.

Konflik bersenjata antarabangsa tertakluk kepada keempat-empat Konvensyen Geneva; AP I, jika berkenaan; triti lain yang terpakai, seperti triti yang mengawal selia penggunaan senjata; dan UUKA adat.

Di bawah AP I, konflik berlaku apabila sesuatu bangsa berjuang menentang kuasa penjajah dan pendudukan asing serta menentang rejim perkauman dalam melaksanakan hak mereka untuk menentukan nasib sendiri (dalam bahasa mudah disebut sebagai “perang pembebasan kebangsaan”) juga disebut sebagai konflik bersenjata antarabangsa.

Konflik bersenjata bukan antarabangsa melibatkan sama ada angkatan tentera kerajaan memerangi satu atau lebih kumpulan bersenjata bukan kerajaan, atau kumpulan-kumpulan tersebut berperang antara satu sama lain.

Tidak semua konfrontasi bersenjata yang melibatkan kumpulan bersenjata merupakan konflik bersenjata bukan antarabangsa. Bagi membolehkan sesuatu konfrontasi yang melibatkan kumpulan bersenjata tertakluk kepada UUKA, ia mesti mencapai tahap intensiti tertentu dan pihak-pihak bukan kerajaan yang terlibat mesti menunjukkan tahap organisasi tertentu. AP II secara khusus menjelaskan dalam hal ini bahawa UUKA “tidak akan terpakai dalam situasi-situasi gangguan dan ketegangan dalaman seperti rusuhan, keganasan terpicil dan berlaku sekali-sekala serta pelakuan lain yang serupa”.

Konflik bersenjata bukan antarabangsa tertakluk kepada Perkara 3 yang sama dalam keempat-empat Konvensyen Geneva; AP II, jika terpakai;⁹ triti-triti lain yang terpakai, seperti triti-triti yang mengawal selia penggunaan senjata; dan UUKA adat.

Perbezaan antara konflik bersenjata antarabangsa dengan bukan antarabangsa tidak selalunya ketara. Situasi boleh timbul dimana kedua-dua jenis konflik bersenjata wujud. Pendekatan yang mempertimbangkan sifat kerajaan atau bukan kerajaan pihak-pihak yang berlawanan dalam setiap kes diperlukan untuk menentukan kerangka norma-norma yang terpakai dalam setiap hubungan konflik berkaitan. Jika kedua-dua jenis konflik wujud dalam situasi yang sama, ICRC mengklasifikasikan situasi sedemikian sebagai “konflik bersenjata dengan klasifikasi berganda”. Dalam situasi ini, undang-undang konflik bersenjata antarabangsa dan undang-undang konflik bersenjata bukan antarabangsa terpakai secara serentak mengikut pendekatan berpecah yang dianjurkan oleh ICRC.

APAKAH YANG DILINDUNGI OLEH UUKA?

1. *Perlindungan bagi mereka yang tidak, atau tidak lagi, terlibat secara langsung dalam pertempuran.*

Konvensyen-Konvensyen Geneva mengawal selia perlindungan dan layanan terhadap empat kategori orang yang tidak, atau tidak lagi, terlibat secara langsung dalam pertempuran, semasa **konflik bersenjata antarabangsa**:

- yang cedera dan sakit dalam angkatan tentera di lapangan (GC I)
- anggota tentera yang cedera, sakit dan karam di laut (GC II)
- tawanan perang (GC III)
- orang awam (GC IV)

Kebanyakan daripada peruntukan-peruntukan GC IV terpakai kepada orang awam yang mendapati diri mereka berada dibawah kawalan sesepihak kepada konflik, atau dibawah sesuatu kuasa pendudukan yang mana mereka bukan rakyat. Orang awam yang memenuhi kriteria ini dikenali sebagai “orang yang dilindungi”. Kategori ini mungkin termasuk orang tak bernegara, orang pelarian dalaman, pelarian dan wartawan. Di samping itu, GC IV mengandungi beberapa perlindungan umum untuk seluruh penduduk negara yang terlibat dalam konflik, walaupun mereka bukan “orang yang dilindungi” dalam maksud GC IV.

---

⁹ AP II terpakai kepada konflik bersenjata bukan antarabangsa yang memenuhi kriteria khusus berikut: “berlaku di wilayah pihak Pejanji Tinggi antara angkatan tenteranya dengan angkatan tentera penentang atau kumpulan bersenjata terancang lain yang, di bawah perintah bertanggungjawab, menjalankan kawalan sedemikian ke atas sebahagian daripada wilayahnya untuk membolehkan mereka menjalankan operasi ketenteraan yang berterusan dan bersepadu serta melaksanakan Protokol ini.”

Dalam **konflik bersenjata bukan antarabangsa**, perlindungan yang serupa dengan yang diperuntukkan dalam konflik bersenjata antarabangsa terpakai kepada orang yang tidak, atau tidak lagi, terlibat secara langsung dalam pertempuran.

Orang yang dilindungi oleh UUKA berhak untuk dihormati nyawa, maruah, serta integriti fizikal dan mental mereka. Mereka juga diberikan pelbagai jaminan undang-undang. Mereka mesti dilayan secara berperikemanusiaan dalam semua keadaan, tanpa perbezaan yang bertentangan berasaskan bangsa, warna kulit, agama, kepercayaan, jantina, kelahiran, kekayaan, atau mana-mana kriteria lain yang serupa.

Sebagai contoh, dilarang membunuh atau menyeksa mereka. Mereka yang cedera dan sakit mesti diambil dan dijaga. Bagi memastikan pelaksanaan aktiviti-aktiviti perubatan ini, kakitangan, unit dan pengangkutan perubatan mesti dihormati dan dilindungi. Akses kepada bantuan kemanusiaan bagi populasi awam yang terkesan oleh konflik mesti dibenarkan dan dipermudahkan, tertakluk kepada persetujuan pihak-pihak yang berkenaan dan hak-hak dibawah kawalan mereka. Dibawah UUKA, kakitangan dan objek kemanusiaan mesti dihormati dan dilindungi.

Larangan pembezaan “tidak bertentangan” juga bererti bahawa langkah-langkah yang membezakan dan/atau mengutamakan atas dasar keperluan khusus, kapasiti dan risiko kumpulan orang tertentu, termasuk kanak-kanak, wanita atau orang kurang upaya, bukan sahaja dibenarkan malah dikehendaki. Ini bermakna kumpulan-kumpulan orang ini mesti diberikan penghormatan dan perlindungan yang khusus.

Selain itu, dalam konflik bersenjata antarabangsa, terdapat peraturan-peraturan terperinci yang mengawal keadaan penahanan tawanan perang dan layanan terhadap orang awam dibawah pihak berkuasa tentera musuh. Peraturan-peraturan ini meliputi perkara-perkara seperti pembekalan makanan, tempat perlindungan dan penjagaan perubatan, jaminan kehakiman dan prosedur, serta pertukaran mesej dengan keluarga masing-masing.

Dalam konflik-konflik bersenjata antarabangsa, tindakan balas terhadap orang yang dilindungi dibawah Konvensyen-Konvensyen Geneva, termasuk mereka yang cedera, sakit dan ditimpa nahas kapal, kakitangan perubatan dan agama, kombatan dan orang awam yang ditawan di wilayah yang diduduki, juga dilarang dengan jelas.

Orang yang dilindungi oleh UUKA berhak untuk dihormati nyawa, maruah, serta integriti fizikal dan mental mereka

UUKA mentakrifkan beberapa “lambang tersendiri” yang boleh dikenali dengan jelas. Lambang-lambang ini ialah palang merah, bulan sabit merah, singa dan matahari merah (yang tidak lagi digunakan), dan kristal merah (untuk negara-negara pihak APIII). Lambang tersendiri boleh digunakan, semasa konflik bersenjata, untuk mengenal pasti orang, tempat dan objek yang dilindungi (termasuk, kakitangan, unit-unit dan pengangkutan perubatan angkatan tentera [penggunaan lambang untuk perlindungan], serta perkhidmatan perubatan dan keagamaan yang lain). Lambang tersendiri juga boleh digunakan, sama ada semasa konflik bersenjata atau semasa aman, untuk tujuan mengenal pasti orang atau objek yang dikaitkan dengan Pergerakan Palang Merah dan Bulan Sabit Merah Antarabangsa (penggunaan lambang untuk pengenalan).¹⁰

2. *Sekatan ke atas cara-cara peperangan – khususnya senjata – dan kaedah-kaedah peperangan, seperti taktik ketenteraan.*

Pihak-pihak yang terlibat dalam konflik mempunyai hak yang terhad dalam memilih cara atau kaedah peperangan (AP I, Perkara 35(1)). Sekatan dikenakan kepada jenis senjata yang digunakan, cara ia digunakan dan perlakuan umum semua yang terlibat dalam konflik bersenjata. Selain itu, UUKA melarang penggunaan cara dan kaedah peperangan yang akan menyebabkan kecederaan berlebihan atau penderitaan yang tidak perlu. UUKA mengawal selia perlakuan pertempuran berdasarkan tiga prinsip teras: pembezaan, perkadaran dan langkah berjaga-jaga.

Prinsip **pembezaan** menghendaki pihak-pihak dalam konflik bersenjata membezakan pada setiap masa antara orang awam dan objek awam, dengan kombatan dan objektif ketenteraan, dan bahawa serangan hanya boleh ditujukan kepada kombatan dan objektif ketenteraan. Tujuan pembezaan ini adalah untuk melindungi individu awam, harta benda awam, dan penduduk awam secara keseluruhan. Serangan secara langsung terhadap orang awam atau objek awam dan serangan sewenang-wenangnya – iaitu, serangan yang menyerang objektif ketenteraan dan orang awam atau objek awam tanpa pembezaan – adalah dilarang.

¹⁰ Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Khidmat Nasihat Perlindungan Palang Merah, Bulan Sabit Merah dan Kristal Merah, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/protection-red-cross-red-crescent-and-red-crystal-emblems-factsheet>

Prinsip **perkadaran**, yang berkait rapat dengan prinsip pembezaan, menetapkan bahawa, apabila serangan dibuat ke atas objektif ketenteraan, kehilangan nyawa orang awam, kecederaan kepada orang awam, kerosakan kepada objek awam, atau kesemuanya, mestilah tidak melampaui kelebihan ketenteraan tentu dan langsung yang dijangkakan melalui serangan tersebut. Prinsip ini mewajibkan pihak-pihak bersengketa untuk menjangkakan kemudaratan sampingan langsung dan kesan tidak langsung yang boleh berlaku akibat serangan yang mereka lakukan, dengan syarat bahawa kemudaratan-kemudaratan itu dapat dijangkakan secara munasabah.

Prinsip **berjaga-jaga** menghendaki pihak-pihak yang terlibat dalam konflik bersenjata untuk sentiasa menjaga keselamatan penduduk awam, orang awam dan objek awam dalam menjalankan semua operasi ketenteraan seperti dalam pergerakan pasukan tentera dan tindakan persediaan untuk bertempur semasa operasi darat di kawasan bandar. Prinsip ini juga mewajibkan pihak-pihak yang terlibat dalam konflik mengambil pelbagai langkah berjaga-jaga dalam serangan (“langkah berjaga-jaga aktif”) dan pelbagai langkah berjaga-jaga terhadap kesan serangan untuk melindungi orang awam dan objek awam (“langkah berjaga-jaga pasif”).

Berkenaan langkah berjaga-jaga dalam serangan, semua langkah berjaga-jaga yang boleh dilaksanakan mesti diambil untuk mengelakkan atau sekurang-kurangnya meminimumkan kemudaratan tidak sengaja terhadap orang awam. Ini termasuklah langkah-langkah untuk mengesahkan bahawa sasaran adalah objektif ketenteraan dan untuk memberikan amaran yang berkesan kepada penduduk awam sebelum serangan. Langkah-langkah ini juga melibatkan sekatan terhadap masa dan lokasi serangan, serta terhadap senjata atau taktik yang digunakan. Pada masa yang sama, pihak-pihak yang terlibat dalam konflik bersenjata mesti, semaksimum yang boleh dilaksanakan, mengambil langkah berjaga-jaga yang perlu untuk melindungi penduduk awam dan objek awam dibawah kawalan mereka daripada kesan serangan. Sebagai contoh, pihak-pihak yang terlibat hendaklah mengelak daripada meletakkan objektif ketenteraan di dalam atau berhampiran kawasan yang padat dengan penduduk. Ia juga termasuk memindahkan secara sementara atau sekurang-kurangnya membenarkan orang awam untuk meninggalkan kawasan terkepung di mana berlakunya pertempuran. Langkah berjaga-jaga yang boleh dilaksanakan adalah langkah-langkah praktikal yang boleh diambil dengan mengambil kira semua keadaan pada masa itu, termasuklah pertimbangan kemanusiaan dan ketenteraan.

Pembuluran orang awam dan pengkhianatan¹¹ adalah beberapa **kaedah** peperangan yang dilarang, khususnya di bawah UUKA. Arahan supaya tiada sesiapa yang akan terselamat dalam pertempuran adalah dilarang (iaitu memerintahkan supaya “tiada seorang pun dibiarkan hidup”). Peraturan-peraturan khusus juga terpakai bagi zon-zon bebas tentera dan kawasan-kawasan yang tidak dipertahankan.

Penggunaan cara-cara dan kaedah-kaedah peperangan yang berniat atau dijangkakan untuk menyebabkan kerosakan kepada persekitaran semula jadi yang meluas, jangka panjang dan teruk juga adalah dilarang.

Peraturan tentang perlakuan pertempuran juga memberikan perlindungan khusus kepada objek-objek tertentu, termasuk harta benda kebudayaan (seperti monumen bersejarah) dan tempat-tempat ibadat, objek yang sangat diperlukan untuk kelangsungan hidup penduduk awam (termasuk kawasan pertanian untuk pengeluaran bahan makanan, tanaman atau infrastruktur bekalan air minuman), dan kerja-kerja serta infrastruktur yang mengandungi kuasa berbahaya, (seperti empangan, benteng, stesen penjanaan elektrik nuklear). Kerja-kerja dan infrastruktur sedemikian, serta harta benda kebudayaan serta kakitangan dan kemudahan pertahanan awam, boleh dikenal pasti dengan menggunakan lambang-lambang tertentu.

BAGAIMANAKAH UUKA DILAKSANAKAN?

Pelaksanaan UUKA terutamanya adalah tanggungjawab negara-negara. Negara-negara mesti menghormati dan memastikan penghormatan terhadap peraturan-peraturan ini dalam semua keadaan (Perkara 1 dalam keempat-empat Konvensyen Geneva).

Negara-negara mesti memperuntukkan undang-undang dan peraturan-peraturan yang bertujuan untuk memastikan pematuhan sepenuhnya terhadap UUKA. Negara-negara hendaklah, contohnya, menggubal undang-undang untuk memperuntukkan kesalahan dan hukuman jenayah yang berkesan bagi pelanggaran Konvensyen-Konvensyen Geneva yang paling serius - dikenali sebagai “pelanggaran-pelanggaran berat” (*grave breaches*) - iaitu yang terjumlah kepada jenayah perang. Negara-negara juga hendaklah memperuntukkan undang-undang yang melindungi palang merah, bulan sabit merah, kristal merah dan lambang-lambang perlindungan yang lain.

---

¹¹ AP I, Perkara 37(1), mentakrifkan perbuatan khianat sebagai “tindakan yang mengundang keyakinan musuh untuk mempercayai bahawa dia berhak, atau bertanggungjawab untuk memberikan, perlindungan di bawah peraturan undang-undang antarabangsa yang terpakai dalam konflik bersenjata, dengan niat untuk mengkhianati keyakinan tersebut”.

Kandungan dan maklumat tentang triti-triti UUKA mesti disebar, contohnya, melalui program-program pendidikan dan latihan untuk angkatan tentera dan orang awam. Langkah pelaksanaan domestik lain juga mesti diambil seperti mengambil dan melatih kakitangan yang berkeelayakan dan khusus serta mengeluarkan kad pengenalan dan dokumen lain untuk orang yang dilindungi.

Triti-triti UUKA juga memperuntukkan mekanisme tertentu yang direka khusus untuk menyokong pematuhan. Ini termasuklah sistem kuasa-kuasa pelindung; prosedur inkuiri; dan Suruhanjaya Antarabangsa Pencarian Fakta Kemanusiaan, suatu mekanisme khusus dibawah Perkara 90 AP I. Negara-negara pihak kepada AP I juga beraku janji untuk bekerjasama dengan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dalam menangani pelanggaran serius AP I dan Konvensyen-Konvensyen Geneva. Beberapa triti-triti senjata, termasuk Konvensyen Pengharaman Periuk Api Pembina Anggota (APMBC), Triti Perdagangan Senjata (ATT) dan Konvensyen tentang Munisi Kluster (CCM), memperuntukkan mekanisme pelaporan yang bertujuan untuk memantau pematuhan negara-negara pihak kepada obligasi-obligasi dibawah triti-triti ini.

Di samping itu, Statut Mahkamah Jenayah Antarabangsa (ICC) 1998 memperuntukkan bidang kuasa Mahkamah tersebut untuk mendakwa jenayah paling serius berkepentingan antarabangsa, termasuk jenayah perang (Perkara 8). Berdasarkan prinsip kesalinggenapan (*complementarity principle*), bidang kuasa Mahkamah Jenayah Antarabangsa hanya akan digunapakai apabila sesebuah negara benar-benar tidak mampu atau tidak mahu mendakwa suspek penjenayah perang dibawah bidang kuasa negara itu.

Majlis Keselamatan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu juga telah menubuhkan dua tribunal antarabangsa untuk mendakwa jenayah yang dilakukan semasa konflik bersenjata di negara-negara bekas Yugoslavia dan di Rwanda, termasuk pelanggaran serius UUKA. Mahkamah campuran yang terdiri daripada elemen domestik dan antarabangsa juga telah ditubuhkan untuk menangani kes-kes jenayah yang dilakukan semasa konflik bersenjata tertentu seperti di Kemboja, Lubnan, Sierra Leone dan Timor-Leste.¹²

Maklumat tambahan tentang langkah-langkah pelaksanaan domestik UUKA yang negara-negara ambil boleh didapati dalam Pangkalan Data Pelaksanaan Kebangsaan ICRC (*ICRC National Implementation Database*).¹³

APAKAH PERBEZAAN ANTARA UUKA DENGAN UNDANG-UNDANG HAK ASASI MANUSIA?

Terdapat persamaan antara beberapa peraturan UUKA dengan undang-undang hak asasi manusia. Kedua-dua badan undang-undang berusaha untuk melindungi nyawa, kesihatan dan maruah individu. Walau bagaimanapun, kedua-dua cabang undang-undang antarabangsa awam ini telah dibangunkan secara berasingan, mempunyai skop penggunaan yang berbeza dan terkandung dalam triti yang berbeza. Khususnya, undang-undang hak asasi manusia - tidak seperti UUKA - terpakai semasa konflik bersenjata dan semasa aman, walaupun beberapa peruntukannya boleh dikurangkan semasa konflik bersenjata.¹⁴

“Pelaksanaan UUKA utamanya adalah tanggungjawab Negara-Negara. Mereka hendaklah menghormati dan memastikan penghormatan terhadap UUKA dalam semua keadaan (Perkara 1 Konvensyen-Konvensyen Geneva).”

DI MANAKAH MAKLUMAT LANJUT TENTANG UUKA BOLEH DIDAPATI?

Khidmat Nasihat ICRC tentang UUKA yang menawarkan bantuan perundangan dan teknikal kepada negara-negara dalam pelaksanaan UUKA, telah menghasilkan satu set lembaran-lembaran fakta tentang pelbagai isu penting UUKA. Ia boleh didapati secara dalam talian di: <https://www.icrc.org/en/war-and-law/ihl-domestic-law/documentation>

12 Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Khidmat Nasihat Pengekangan Jenayah: Menghukum Jenayah Perang, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/penal-repression-punishing-war-crimes>

13 Boleh didapati di: <http://www.icrc.org/ihl-nat>

14 Untuk maklumat lanjut, rujuk lembaran fakta Khidmat Nasihat Undang-undang Kemanusiaan dan Undang-undang Hak Asasi Manusia Antarabangsa: Persamaan dan Perbezaan, yang boleh didapati di: <https://www.icrc.org/en/document/international-humanitarian-law-and-international-human-rights-law-similarities-and>

MISI

Jawatankuasa Antarabangsa Palang Merah (*International Committee of the Red Cross* atau ICRC) ialah sebuah pertubuhan yang saksama, berkecuali dan bebas dengan misi kemanusiaannya yang khusus untuk melindungi nyawa dan maruah mangsa-mangsa konflik bersenjata dan situasi-situasi keganasan yang lain serta memberikan bantuan kepada mangsa-mangsa. ICRC juga berusaha untuk mencegah penderitaan dengan menyebarkan pengetahuan dan memperkukuh undang-undang kemanusiaan dan prinsip-prinsip kemanusiaan sejagat. Ditubuhkan pada 1863, ICRC berada pada asal usul Konvensyen-Konvensyen Geneva serta Pergerakan Palang Merah dan Bulan Sabit Merah Antarabangsa. Jawatankuasa ini mengawal serta menyelaras aktiviti-aktiviti antarabangsa yang dijalankan oleh Pergerakan semasa berlakunya konflik-konflik bersenjata dan dalam situasi-situasi keganasan yang lain.

 facebook.com/icrc
 twitter.com/icrc
 instagram.com/icrc

ICRC

International Committee of the Red Cross
19, avenue de la Paix
1202 Geneva, Switzerland
T +41 22 734 60 01
shop.icrc.org
© ICRC, April 2021